

Ines Enbrie

De eerste sneeuw

Houtekiet

Antwerpen / Amsterdam

Voor Micha
Voor Lola en Mauro

*Tes chères mains, laisse-les sur ma figure, que ma
chair soit heureuse, que mon coeur sente encore ton
divin amour se répandre à nouveau. Dans quelle
ivresse je vis quand je suis auprès de toi.*

AUGUSTE RODIN À CAMILLE CLAUDEL, 1886
(Correspondances)

1

Van: alice.heureux@gmail.com

Aan: matteo.vanielli@unipa.it

Beste Matteo,

Lang getwijfeld, jouw waarschijnlijke verbazing ingeschat, jouw mogelijke reacties aanvaard, mijn eigen verwachtingen getemperd, dan toch beslist om je te schrijven...

Wat is het lang geleden dat we elkaar gekend hebben. De tijd is voorbijgevlogen zonder dat we elkaar, toevallig, zijn tegengekomen. Ook hier in Palermo niet.

Een bezoek met mijn tienerdochter aan de open-deurdagen van de universiteit deed me terugdenken aan jou. Ik betrapte me erop hoe ik naar je zocht op de wiskundestand. Schitterende informatie hebben we gekregen van jou – allicht briljante – studenten. Ik hoopte je daar te treffen, al was het om vast te stellen dat we elkaar nog steeds herkennen. Wat ben ik nieuwsgierig om te weten hoe het met je gaat.

Lieve groeten,

Alice

Van: matteo.vanielli@unipa.it

Aan: alice.heureux@gmail.com

Beste Alice,

Wat een toeval dat ik je mail nu lees, op deze jonge 22 mei: het eerste cadeau op mijn verjaardag!

(die van jou: 27 augustus, weet ik nog)

Jij ook in Palermo?!

Hoe het met mij gaat (en met jou), daar moeten we een lunch aan spenderen, niet! Kort gezegd: het gaat goed met me, beter dan ik verdien.

Kan jij je in juni of begin juli op een middag vrijmaken?

Liefs, Matteo

Van: alice.heureux@gmail.com

Aan: matteo.vanielli@unipa.it

Beste Matteo,

Het doet me plezier te horen dat alles goed gaat met jou. Ook met mij alles prima. En ja, ik woon in Palermo, sinds een jaar of vijf.

Een geweldig idee om af te spreken! Het geeft me wel een vreemd gevoel om je na zoveel jaren terug te zien...

Past vrijdag 4 juli voor jou?

Liefs, Alice

Van: ilmantovano@gmail.com

Aan: alice.heureux@gmail.com

Schitterend. Bedankt Alice. Het is verrassend hoe blij je me maakt.

De winterserre in de botanische tuin van Palermo lijkt me een mooie locatie voor ons historisch weerzien.

Twaalf uur?

Reikhalzend

Matteo

P.S. Ik gebruik liever het adres ilmantovano@gmail.com in plaats van mijn werkadres voor persoonlijke mail. Is dat goed voor jou?

Van: alice.heureux@gmail.com

Aan: ilmantovano@gmail.com

Jij maakt me ook blij.

L'Orto Botanico, Serra Carolina, vrijdag 4 juli, twaalf uur.

Ik zal er zijn!

Liefs, Alice

2

Vanaf het balkon keek ze over de daken van Palermo. Het felle zonlicht verblindde haar. Het was verstikkend heet. De groen met wit gestreepte gordijnen hingen open over de balustrade. Wegdromend liet ze zich overspoelen door de geluiden die opstegen vanuit de patio. Terwijl ze haar wasgoed binnenhaalde, gleed haar blik over de achtergevels en de wapperende lakens aan de kriskras gespannen draden. Meer dan ooit was ze blij België te hebben ingeruild voor een leven in Sicilië.

Die ochtend was Alice vroeg opgestaan om haar wekelijkse inkopen te doen op de markt van Ballarò. Ze had haar vertrouwde route afgelegd, van Piazza Sant'Oliva naar Piazza del Carmine. Ze had door de straten van de binnenstad geslenterd. Af en toe was ze gestopt om de aroma's op te snuiven en te luisteren naar de verkooptrucs van de marktlui. In geen tijd was haar mand tot aan de rand gevuld met aubergines, courgettes, tomaten, perziken en verse pruimen uit Monreale. Op de terugweg was ze haar boodschappenlijstje te buiten gegaan en had nog burrata gekocht en een lijngevangen zeebaars. Overladen met te veel inkopen was ze thuisgekomen.

Al vijf jaar liet Alice zich charmeren door de volkse sfeer van Ballarò. Het schouwspel van de Siciliaanse handelaars die hun koopwaar trachtten te slijten en de kramen met hun zorgvuldig opgestapelde groenten en fruit waren een streling voor het oog. Er bestond geen mooier ochtendritueel dan een marktbezoek.

Met haar wasgoed over de arm trok Alice de balkongordijnen dicht en sloot de luiken. Blootsvoets liep ze naar de slaapkamer en propde alles in een linnenkast. Vervolgens liep ze van de ene kamer naar de andere en borg de rondslingerende rommel op. Nadat ze de fruitschaal had aangevuld en de bederfbare eetwaren in de ijskast had gezet, besloot ze de resterende tijd te wijden aan een uitgebreide douche. Gelukkig had ze het hele huis voor zich alleen en kon ze zich ongestoord klaarmaken voor haar rendez-vous. Binnen de vier muren van het appartement verdrongen haar losbandige gedachten de gesprekken met de marktkramers.

In de badkamer hield ze halt voor de spiegel. De rimpels op haar voorhoofd en rond haar ogen trokken haar aandacht. Inmiddels was ze een vrouw van middelbare leeftijd. Ze zuchtte maar besepte dat de schade nog meeviel. Haar fijne gelaatstrekken waren onveranderd en haar huid verried haar leeftijd niet. Ook haar lichaam had het verstrijken van de tijd goed doorstaan en was niet uitgedijd. Ze lachte tevreden naar haar spiegelbeeld.